

A jó munka elismerése

CIPÓGYÁR:

Vándorzászló

Tegnap, a májusi ünnep előestéjén is több szegedi üzemből gyűlt össze a dolgozók, hogy átvegyék a tavalyi jó munka jutalmát. A Minőségi Cipógyár szegedi gyárának munkásai a Hungáriában tartották ünnepségüket abból az alkalomból, hogy vállaltuk immár ötödik évben érdemeltük ki a Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa Vörös vándorzászlaját. Ehhez az eredményhez nagyban hozzájárultak a szegedi gyár dolgozói. Jelentékeny fejlődést értek el 1968-hoz viszonyítva: összesen 1 millió 362 ezer pár női cipőt készítettek — 164 ezer párral többet az előző évinél. Javult a termékek minősége, sikerrel törekedtek a választék bővítésére. Ez számokban is érzékelhető: 1969-ben 163 különféle cipőtípust gyártottak.

Termelési, szervezési intézkedésekkel elérték, hogy a tervezett 6 százalékos emelés helyett 8,8 százalékkal növekedett a termelékenység. Exportjuk is fejlődött, összességében 19 százalékkal.

KENDERFONÓ ÉS SZÖVŐIPARI VÁLLALAT:

Kiváló Vállalat

Az elmúlt esztendő jó munkájával a Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat elnyerte a Kiváló Vállalat címet. Az ország legnagyobb kenderipari vállalata 1969-ben 1 milliárd 28 millió forintos termelési eredményével 86 millió forint nyereséget ért el. Különösen sikerült exportmunkájuk az előző esztendőkhöz képest, több, jobb minőségű terméket szállítottak a külföldi megrendelőknek.

A szép munkáster alkalomból tegnap a vállalat ünnepséget rendezett a Tisza Szállóban, ahol megjelent dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei

A cipógyáriak ünnepségén megjelent Prágai Tibor, az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője és Barabás Bálint, a Minőségi Cipógyár vezérigazgatója is. A vezérigazgató köszöntötte a dolgozókat, s adta át a munka elismerését, a vörös vándorzászlót. Négy dolgozónak — Császár Ferenc, Kertész István, Filák Ignácné és Hajagos Ilona — ugyancsak ő adta át a Könyvnyúipar Kiváló Dolgozója kitüntetését.

Szóllósi Sándor, a szegedi gyár igazgatója mondott ünnepi beszédet. Ebben többek között méltatta a jubileumi versenymozgalmak sikereit. A 25 szocialista címért versenyző brigád közül három — a Dóczi Jánosné vezette Vörös Csillag-brigád, a Kovács Józsefné vezette Békebrigád és az Ifjúság-brigád, Albrecht Apollónia vezetésével — már az aranykoszorús jelvény birtokosa. Az ünnepségen 36-an kapták meg a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetését, s összesen 150 ezer forint jutalmat osztottak szét.

bizottságának titkára és dr. Varga Dezső, a szegedi városi pártbizottság titkára is, aki köszöntötte a vállalat dolgozóit.

A Kiváló Vállalat cím elnyerését tanúsító oklevelet Szász Márton, a Könyvnyúipari Minisztérium osztályvezetője nyújtotta át Tóth Lászlónak, a vállalat vezérigazgatójának. Huszonhárom a Könyvnyúipar Kiváló Dolgozója kitüntetését vehették át. Hét dolgozót jutalmaztak negyven évet meghaladó szolgálati idejükért a vállalat arany emlékgyűrűjével; a Május 1. cernázó és az Április 4. vetülékcsevél szocialista brigád aranyjelvényt kapott.

SZEGEDI NYOMDA:

A Szocialista Munka Vállalata

Fáradhatatlanul munkálkodtak, s mostanra beérett a gyümölcs: a Szegedi Nyomda dolgozói elnyerték a Szocialista Munka Vállalata kitüntető címet. Ebből az alkalomból tegnap este a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat munkásszállójának éttermében tartották ünnepségüket a nyomdászok. Ezen megjelent Deák Béla, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője és dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb titkára is.

A nyomdászbrigádok — mint az Bene Gyula szobrász ünnepi beszédéből kitudt — nagy aktivitással igyekeztek valóra váltani a hármas jelzőt: szocialista módon dolgozni, tanulni, élni. Mostanra valamennyi üzemsz — több alkalommal is — elnyerte a szocialista címet. A legrégebb brigádok: a kötészeti Magyar-Udmurt, a géptermi Április 4., s a dobozüzemi Zója-brigád már az aranykoszorús jelvény birtokosai.

A Szegedi Nyomda 1969-ben kiváló gazdasági eredményeket ért el: 49 millió 670 ezer forint értékű termelt, 5 millióval többet a tervezettnél. A gazdaságosság és minőség javításában egymást mutálták felül a lelkes közösségek.

A Szocialista Munka Vállalata kitüntetését a városi tanács végrehajtó bizottsága nevében dr. Csikós Ferenc adta át Vincze György igazgatónak. Ugyancsak ő adta át a Kiváló Dolgozó kitüntetését Vincze Györgynek, Ermentyi Lajos műszaki vezetőnek, és Kiss Lajosné főkönyvelőnek. Wenner Lajos a Könyvnyúipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült. A minőségi versenyben legjobb eredményt elért osztály, a kötészeti vándorserleget kapott, a hőmezővásárhelyi részleg pedig vándorzászlót nyert. A jó munka jutalmaként mintegy 60 ezer forintot osztottak szét ez alkalommal.

Szegedi májusi zászlók

Irta: Dr. Varga Dezső

SZINPOMPÁS ÜNNEPEKRE, kedves hangulatú felvonulásokra, a munkásosztály erejét, elszántságát és szervezetségét demonstráló tüntetésekre kerül sor május 1. alkalmával. Az ünnepések más formát öltenek a világ különböző pontjain, tájain. Kifejezésre jutnak bennük az adott ország társadalmi viszonyai.

A szocialista országok dolgozói építőmunkájuk eredményeit veszik számba. A leghasznosabb, a legeredményesebb tevékenységet folytató dolgozók, kollektívák és vállalatok magas erkölcsi és anyagi elismerésben részesülnek ezen az ünnepen. Az osztályelnökök és kizsákmányolás körülményei között élő munkástestvéreink e napon magasra emelik a nemzetközi munkásosztály sok vértel áztatott vörös lobogóját. Tüntetőerőt sugárzó felvonulásaikkal vigyázó szemmel lesik és figyeli az uralkodó és kizsákmányoló osztályok, s azok elnyomó apparátusai. A világon vannak olyan területek is, ahol a szolidaritás ünnepét kabátba tűzött szerény kis piros virágok vagy titkos utak végén elért gyűlések izzó beszédei és ott a munkások ajkain felhangzó forradalmi dalok mozgósító ereje jel. Más helyein a világnak még rövidebb az ünnep: ott, ahol az elnyomottak és szabadságukért küzdők fegyvert hordanak. Ott, ahol csak a fegyverpogás és a csatazaj rövid szünetben tudnak a forradalmárok megemlékezni és gondolni a szép ünnepre, a nemzetközi szolidaritásra. A pillanatnyi ünnepek mégis hitet és erőt adnak küzdelmük, forradalmi harcuk folytatásához. Tartalmukat azonos eszme, gondolat és cél adja földgolyónk bármely táján — a moszkvai Vörös téren, Párizs utcáin és terein, az indokínai óserdők mélyén, a fekete földrészen, Afrikában, vagy az Andok hegyei között — zajlóknak is le ezek: a munkásosztály nemzetközi szolidaritása, korunk eszméje, az alkotó marxizmus-leninizmus.

Szeged szerves része országunk e tájának és legnagyobb városa is. Az a területe ez hazánknak, ahol mindig — nagy állhatatosságot kívánó, sok lemondással, olykor börtönnel és szenvedéssel járó — osztályharcban álltak a munkások és parasztlak Horthy rothadt rendszerével és a tőkésosztályal. Városunk munkásainak és osztályöntudat felismerésében, a forradalmi eszmék terjesztésében fontos szerep jutott. Harcuk és tevékenységük hatása sokszor túljutott a város határain is. A szegedi munkásokon nevelődésük volt a forradalmároknak. Beléptek mindazok, kiknek szívében a gyűlölet lángja ébredett vagy már lobogott az elnyomással és a kizsákmányolással szemben. Itt a barométer mindig társadalmi viharokat jelzett — különösen május elsején —, hisz a város munkássága, a vidék munkásai és parasztlak fokozott gyűlölettel gondoltak és fordultak szembe a fennálló viszonyokkal. Városunkban a májusi tüntetéseknek és felvonulásoknak több mint hét évtizedes története van. Az itt élő és dolgozó emberek — elsősorban is a munkásosztály — a lehetőségeket és körülményeket kihasználva, osztályöntudatának a májusok megünneplésével és e napokon rendezett harcok tüntetéseivel adta megnyilvánulását. Velük együtt a kor haladó értelmiségie, kik a városban éltek és dolgoztak — köztük országosan elismert írók és művészek — minden évben, dacolva az önkönnyel, a hatóságai tiltásokkal, vállalva a következményeket is, mindig megemlékeztek e szép napról. Az újszegedi Kállaliget és környéke, a város és széles határára sok eldugott része, a munkások falai tanúi és egyben emlékei is ezeknek a megmozdulásoknak. Az élő tanúk, résztvevők, a megmaradt dokumentumok adják most tudtunk a ma élő és dolgozó forradalmár nemzedéknek a régi május elszéjé izzó hangulatát és bátor hangú gyűléseit. Apáról fiúra szállt itt a tüntetések

szervezése és azokon való részvétel. Nemzedékről nemzedékre nehéz munkától kérges kézbe került a májusi vörös zászló, hogy a szolidaritás nemzetközi ünnepén magasan lengjen itt Szegeden is.

Az ünnepek tartalmában és külsőségeiben mélyreható változás történt az első szabad május 1-én és az azt követő negyedszázad alatt. Ezekben a napokban a hatalomra került munkásosztály és vele együtt társadalmunk más osztályai és rétegei már a felszabadult munkát ünneplik. Azokat az eredményeket vesszük számba itt Szegeden is, melyeket a dolgozó hétköznapok szorgalmas, olykor megfeszített munkájával értünk el. A munka mellett ünnepeljük a munkást, a dolgozót, ki elért eredményeink, munkásikereink értelmét és lelket adta.

Üzemeinkben most kemény munkások verődnek össze tapra az elismerő szavak hallatára. Elismerés és megbecsülés veszi körül a szocialista brigádokat és azok tagjait. Hiszen ők munkástestvéreik előtt járnak egy lépéssel, közülük magaslanak ki egy fejlet a munkában, a szocialista embertípus formálásában és sok más társadalmi tevékenységben egyaránt. Számba vesszük a nehéz azoknak a brigádoknak a számát, melyek most nyerték el a szocialista címet. Ugyanígy lehetetlen ebben

a megemlékezésben felosorolni azokat a brigádokat, amelyek arany, ezüst vagy bronz fokozatú kitüntetését kaptak. Az a szép és felemelő, hogy a kitüntetett brigádok között vannak bányászok és élelmiszeripari dolgozók, kendergyáriak és vasutasbrigádok, kereskedelemben és különböző intézményekben dolgozók. Széles ez a skála, s mutatja, hogy Szeged dolgozói a munka legkülönbözőbb frontjain odaadással és szorgalmasan végzik napi munkájukat. A munka erkölcsi elismeréseket ezekben a napokban az élen járó dolgozók közül „A Szakma Kiváló Dolgozója” kitüntetés több mint félszázán kapták meg. Csaknem félszer ember kapott „Kiváló Dolgozó” kitüntetését.

A Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját a szegedi konzervgyár dolgozói érdemelték ki. Hasonló elismerésben részesült a Minőségi Cipógyár, melynek egyik gyáregysége városunkban van. Kideremelték szegedi vállalatok munkásokkollektívái a „Szocialista Munka Vállalata”, a „Kiváló Vállalat” és az „Élüzem” kitüntető címet is.

Nincs rá szó és megfelelő mondat, melylyel közölni vagy leírni lehetne az elmúlt napok munkágyűléseinek atmoszféráját. Amikor fizikai és szellemi dolgozók, vezető állásúak és beosztottak, visszavillantva az elmúlt évre, mérlegre tették munkájukat. Amikor szívóbb ünnepelték együttes munkájuk eredményét. Amikor igen melegen ünnepelték soraikban a legjobbakat, az élen járókat. Velem együtt e munkágyűlések vendégei a tanúk, hogy a legjobbak, az elismertek között mindennél ott látjuk kommunista elvtársainkat. Azokat, kik fáradhatatlanul, önzetlenül, a közösségért még az ünnepnapokon is tevékenykedtek, úgy, mint apák a régi májusi tüntetések sikeréért.

MÁJUS 1. ÜNNEPÉNEK mindig megvan a maga szépsége, varázsa és vele emléke is. Az idősebbek ilyenkor a régi harcokra, a rendőrséggel vívott közeporos csatákra, a vérpezsdítő munkásdalokra, a munkásművelődő-csoportok forradalmi témájú és hangulatú előadásaira emlékeznek. Akkori körülmények között így tudták ébren tartani a munkások szívében a gyűlöletet az elnyomókkal szemben, és így tudták forradalmi eszméiket terjeszteni a munkások körében. Így emelték, így tudták magasra tartani a munkásosztály zászlaját.

Ma a munkást és a munkát ünnepeljük. Építőmunkánk sikerével tesszük mind gazdagabbá életüket, visszük mind magasabbra a vörös zászlót a szocializmus épületén, hazánkban.

Reitzer Béla- emlékülés Szegeden

Tegnap, csütörtökön délelőtt a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának tanácstermében kibővített kari tanácsulást tartottak. Megemlékeztek Reitzer Béláról, a szegedi fiatalok művészeti

kollegiumának volt titkáráról, a szegedi jogi kar volt hallgatójáról, aki 1944-ben mártírhalált halt. Az emlékülést dr. Antalffy György professzor, a jogi kar dékánja nyitotta meg, majd dr. Ruzsoly József egyetemi adjunktus emlékezett meg Reitzer Béla tevékenységéről, gazdag életjáról.

A tanácsulésen részt vett és felszólalt dr. Erdei Ferenc akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára is.

PÉNTEK, 1970. MÁJUS 1.

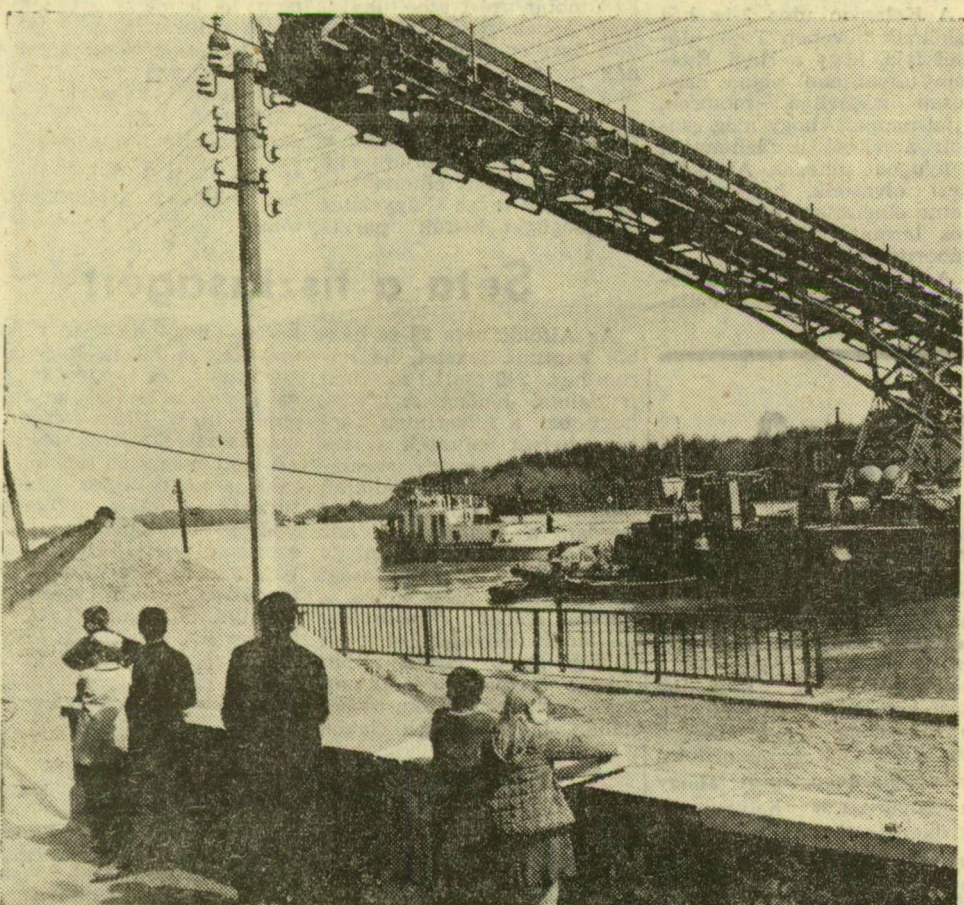
Apad a Tisza

Az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság csütörtökön a Csongrádtól Algyőig terjedő szakaszon is harmadfokú másodfokúra mérsékelte a készülséget. Ezzel a Tiszától egészen a déli országhatárig terjedő 110 kilométeres védvonalon megszüntették a 15 napon át folytatott intenzív védekezést, az éjjel-nappali ügyeletet a gátakon. A folyó vízállása a szegedi mércénél a tetőzés óta, vagyis hét nap alatt pontosan 50 centiméterrel apadt.

Párizs-Moszkva-Tokió

Párizsban háromoldalú megállapodást írt alá a szovjet Aeroflot, a francia Air France és a japán Air Lines Légitársaság a Párizs-Moszkva-Tokió közötti új légijárat közös üzemeltetésé-

ről. A megállapodás szerint a Szibéria fölött áthaladó légiúton az említett három légitársaság gépei bonyolítják le a forgalmat, mégpedig mindegyikük kétszer hetenként.

Somogyi Károlyné felvétele

HAJÓRÓL AZ AUTÓBA. A FOKA homokszállító hajóiból most közvetlenül juthat a homok a teherautókba. A Tisza magas vízállása miatt eredeti tárolóhelyüket nem használhatják a FOKA uszályai, szállítószalagjal, ezért a Lenin körút végénél, a révőrs szomszédságában ütötték fel ideiglenesen „tanyájukat”, innen szolgálják ki a szegedi építkezéseket a nélkülözhetetlen marosi homokkal